

KİMYA ÖĞRETİMİNDE OKUL VE DERSHANE EĞİTİMİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: MALATYA İLİ ÖRNEĞİ*

Mustafa ÖZDEN**

Öz

Bu çalışmada okullar ve dersanelerde yapılan kimya öğretiminin karşılaştırılması amacıyla veri toplamak için 15 soruluk bir anket geliştirilerek Malatya ili merkezinde bulunan lise ve dershaneye devam eden 168 öğrenciye uygulanmıştır. Bunun yanında 5 lise ve 5 dersane öğretmeniyle görüşmeler yapılarak dersleri gözlemlenmiştir. Okullarda kimya öğretiminin amacı, insanların hızla gelişen bilimsel ve teknolojik gelişmeleri algılayarak yorumlaması için temel kimya kültürü vermek ve kimya dersinin gerçek yaşamla ilişkisi bulunduğunu vurgulamaktır. Dersanelerin amacı ise, okulda verilen eğitime destek olmak ve öğrencileri sınava hazırlamaktır. Araştırmanın sonuçlarına göre, okullarda kimyadaki bilgilerin soyut olmadığı, yaşamı kolaylaştıracak birçok unsur içerdiği ve bu unsurların uygulama (laboratuvar) çalışmalarıyla gösterilmesi istenen düzeyde değildir. Dersanelerde ise, genellikle, konuların temel mantıkları kavratılmadan sınavda çıkması muhtemel bazı soru kalıpları öğrencilere ezberletilmekte, etkin bir kimya öğretimi yerine, sınavda çıkması muhtemel sorular üzerine kurulan bir soru-cevap ağırlıklı bir öğretim sistemi tercih edilmektedir. Kısaca, bugünkü eğitim sistemimizde, genel olarak, okullar ve dersaneler gerçek işlevlerinden uzak bir görünüm sergilemekte ve birbirlerini tamamlama misyonunu yeterince gösterememektedirler.

Anahtar Sözcükler: Kimya eğitimi, okul eğitimi, dersane eğitimi

Abstract

The purpose of this study was to compare the chemistry teaching in schools and preparatory courses for university entrance examination. The questionnaire with 15 items based on experts' views and literature knowledge was applied to 168 students enrolled in both schools and preparatory courses in Malatya. Besides this, interviews were conducted to 5 chemistry teachers from schools and another 5 chemistry teachers from courses and these teachers' lessons were observed during in-class activities. The data were collected by the way of interviews, observations and the questionnaire. The aim of school chemistry education is to give basic chemistry culture and emphasize the relation between chemistry and daily-life for understanding and interpreting scientific or technological development. On the other hand, the aim of courses is to supply for school education and preparing students for exams. In the schools, the laboratory activities making chemistry concrete and easily applicable components to our daily lives are insufficient today. In the courses, the students don't have the basic logic of chemistry, but, memorize some question form for exams. The lessons in the courses usually have question-based chemistry curriculum. Briefly, schools and courses in our education system, don't have real function for chemistry education. They also do not complete and support each other.

Keywords: Chemistry education, school education, course education

* Bu çalışma, VII. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresinde bildiri olarak sunulmuştur.

Yazışma adresi: **Doç. Dr., Adıyaman Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, Fen.Bil.Eğit. Ana Bilim Dalı, mozden@adiyaman.edu.tr

Giriş

Eğitimin temel amacı bireylerin istedik yönde davranış edinmelerine yardımcı olmaktır. Okullarda gerçekleştirilen bu hedefler, birey davranışlarında, değerlerinde ve tutumlarında farklılaşma yaratmak durumundadır. Çünkü kazandırılacak çeşitli bilgi, beceri, tutum ve değerler yoluyla, birey, toplumun aktif bir üyesi olacaktır.

Eğitim sürecinde farklılaşmayı sağlayan davranışlar genelde bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor olmak üzere üç alanda incelenir. İnsanoğlunun bilişsel davranışları bilgiyi ve bilgidan doğan zihinsel yetenekleri ve becerileri kapsayan davranışlardır. Psiko-motor davranışlar ise vücut organlarının biri tarafından yapılan ya da, yapılması birden çok organın koordinasyonunu gerektiren hareketlerle ilgili becerileri kapsar. İlgi, merak, istek, beklenti, motivasyon, tutum, değer, kaygı vb. özellikleri ise duyuşsal alana ait öğelerdir (Kara, 2004).

Örgün eğitimde, ilköğretim ve ortaöğretime devam eden öğrenciler Orta Öğretime Geçiş Sistemi (OGS) veya üniversite sınavlarına (ÖSS) daha iyi hazırlanmak ve istediği okula girebilmek için dershaneye gitme ihtiyacı duymaktadırlar. Dershanelerin amacı okul eğitimine takviye oluşturmak ve öğrencilerin çoktan seçmeli sorulara cevap verme tekniğini geliştirmektir.

Okulların amacı ise öğrencileri hayata hazırlamak ve bilgiye ulaşmasını sağlayarak bir üst öğretim kurumuna geçişini kolaylaştırmak şeklinde özetlenebilir.

Ülkemizde uygulanan okul eğitiminde başarısızlığın nedenlerinden biri, öğretmenlerin derslerini işlerken öğrencilerde kalıcı iz bırakamamalarıdır. Öğrencide kalıcı bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor davranış değişikliğinin oluşmamasının nedeni ise, kullanılan yöntem ve tekniklerin yanında, öğretmenin ve özellikle öğrencilerin derse karşı tutumlarına bağlıdır. Derse karşı ilgisiz, isteksiz ve motivasyonu düşük bir öğrencinin dersin gereklerini yerine getirmesini beklemek anlamsızdır. Bir başka ifade ile öğrenmemin gerçekleşmesinde ve kalıcılığın artırılmasında öğretmen ve öğrencilerin tutumları önemlidir (Kara ve Özden, 2005).

Günlük yaşamda karşılaştığımız, gözlemleyip kullandığımız birçok olay ve durum, kimya bilimi ile doğrudan veya dolaylı bir şekilde ilişkilidir. İnsanların doğayı daha iyi anlamaları ve teknolojik gelişmeleri doğru algılayarak yorumlayabilmesi için orta öğretim düzeyinde temel bir kimya genel kültürü gereklidir. Bu kültürün öğrencilere aktarılmasında çok boyutlu ve çeşitli sorunlar bulunmaktadır [Üce ve diğ. (2000), Hasanoğlu ve diğ. (2002), Morgil ve diğerleri (2000), Ayoubi ve BouJaoude (2006), Özden ve Tekin (2006), Kara ve Özden (2005)].

Okullarda kimya öğretiminin amacı, insanların hızla gelişen bilimsel ve teknolojik gelişmeleri algılayarak yorumlaması için temel kimya kültürü vermek ve kimya dersinin gerçek yaşamla ilişkisi bulunduğunu vurgulamaktır. Dershanelerin amacı ise, okulda verilen eğitime destek olmak ve öğrencileri sınava hazırlamaktır (Özden ve Tekin, 2006).

Özden (2007) tarafından yapılan çalışma sonucunda kimya öğretmenlerinin üniversite eğitimi esnasında aldıkları kimya eğitiminin liselerdeki kimya derslerini yürütecek şekilde yeterli donanım ve tecrübe sağlamadığı, ortaöğretim okullarında uygulanan mevcut kimya müfredatının yeterli olmadığı, araç-gereç, laboratuvar imkânlarının ve uygulama yapacak fiziksel alanların yetersizliği, sınıfların kalabalık oluşu, öğrencilerin sadece Öğrenci Seçme Sınavı (ÖSS) odaklı çalışma yapmak istemeleri ve kimya dersine ilgisiz kalmaları, ders kitaplarının yetersiz oluşu şeklinde özetlenebilecek bulgular elde edilmiştir. Benzer şekilde, Özden ve Kara (2006) tarafından yapılan bir çalışmada, okullardaki kimya öğretiminde temel sorunun öğrenilen şeylerin günlük hayata uyarlanamaması ve belli bir düzeyde bilim ve teknoloji okur-yazarlığının kazanılamaması olarak vurgulanmaktadır. Ayrıca eğitim programlarının işleniş ve değerlendirme bakımından merkezi sınav sistemiyle uyum oluşturmadığı İzci, Özden ve Tekin (2006) tarafından belirtilmektedir.

Bu çalışmanın amacı devlet okulları ve dershanelerde yapılan kimya eğitimini karşılaştırarak aksayan yönlerin ortaya çıkmasını sağlamaktır.

YÖNTEM

Bu çalışmada nicel ve nitel araştırma teknikleri birlikte kullanılmıştır (karma yaklaşım, McMillan, J.H. and Schumacher, S, 2006). Araştırmanın nicel bölümü betimsel bir tarama çalışması, nitel bölümü ise yarı yapılandırılmış görüşmeler ve gözlem kapsamındadır. Araştırmada lise ve dershanelerde çalışan öğretmenler ile öğrenim gören öğrencilerin kimya öğretimi bakımından okul ve dershaneleri karşılaştırmasıyla ve değerlendirmesi belirlenmeye çalışılmıştır.

Örneklem

Bu araştırmanın örneklemine, Malatya ili merkez ortaöğretim okullarında ve dershanelerde öğrenim gören 168 öğrenci ile lise ve dershanelerde görev yapan stajyerliği kalkmış toplam 10 adet kimya öğretmeni oluşturulmuştur.

Veri Toplama Araçları

Toplam 15 maddeden oluşan Likert tipi beşli bir derecelendirme ölçeği, yarı yapılandırılmış görüşme soruları ile okul ve dershanelerde yapılan gözlemler veri kaynaklarını oluşturmaktadır.

Araştırmadaki verilerin toplanmasında, mevcut literatür taranarak araştırmacılar tarafından uzman yardımı alınarak geliştirilen “Kimya Eğitiminde Okul ve Dershane Öğretiminin Karşılaştırılmasıyla İlgili Öğrenci Görüşleri Ölçeği” (Tablo 1) kullanılmıştır. Likert tipi ölçek özelliği taşıyan ankette beşli derecelendirme ölçeği kullanılmıştır. Buna göre Tamamen Katılıyorum: 5, Kısmen Katılıyorum: 4, Fikrim Yok: 3, Katılmıyorum: 2, Hiç Katılmıyorum : 1 şeklinde seçenekler oluşturulmuştur.

Verilerin Toplanması

Elde edilen veriler SPSS (Statistics Package For Socials Sciences) paket programında değerlendirilmiş olup değerlendirmeler elde edilen bulguların yüzde ve frekans testlerine göre yapılmıştır. Ölçekte ve yarı yapılandırılmış görüşmede yer alan maddelerin kimya eğitiminde okul ve dershane öğretiminin karşılaştırılmasıyla ilgili olup olmadığı hakkında uzman görüşleri alınarak mevcut literatür taranmış ve bazı maddeler uygulanmadan önce öneriler dikkate alınarak düzeltilmiştir.

Verilerin Analizi

Yapılan analizler sonucunda ölçeğin güvenilirliği ile ilgili olarak iç tutarlılık katsayısını belirleyen Cronbach Alpha güvenilirlik değeri 0.79 ($\alpha=0.79$) ve KMO değeri ise 0,81 olarak bulunmuştur. Ölçeğin geçerliliğiyle ilgili olarak Bartlett's Test of Sphericity = 2587,42 değerinin bulunması sonucu ölçeğin geçerli olduğu söylenebilir. Ayrıca geliştirilen ölçeğin geçerliliği alan uzmanları incelemesine tabi tutulmuştur.

BULGULAR

Liselerde hem okula hem de dershaneye giden 168 öğrenciye uygulanan anket ile lise ve dershanede görev yapan 10 kimya öğretmeni ile yapılan yarı yapılandırılmış görüşmelerin yanında okul ve dershanelerdeki kimya derslerinin gözlemlenmesinden elde edilen bulgular aşağıdadır.

Tablo 1

Kimya Öğretiminde Okul ve Dershane Eğitiminin Karşılaştırılmasıyla İlgili Öğrenci Görüşleri Anketinden elde edilen bulgular (N=168)

<i>Kimya Öğretiminde Okul ve Dershane Eğitiminin Karşılaştırılmasıyla İlgili Öğrenci Görüşleri</i>	Tamamen Katılıyorum		Kısmen Katılıyorum		Fikrim Yok		Katılmıyorum		Hiç Katılmıyorum	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. Dershanedeki kimya eğitimi okuldan daha kalitelidir.	73	43,5	59	35,1	0	0	29	17,3	7	4,1
2. Okuldaki kimya öğretimi ÖSS'yi kazanmak için yeterlidir.	12	7,1	66	39,3	0	0	61	36,3	29	17,3
3. Okulda uygulanan kimya müfredatı dershanedekine göre daha kapsamlıdır.	72	42,9	42	25	6	3,6	30	17,8	18	10,7
4. Dershanede kimya öğretiminin laboratuvar uygulamaları olmadan yapılmasının ÖSS'deki başarıyı etkilemediğini düşünüyorum.	60	35,7	24	14,3	6	3,6	36	21,4	42	25
5. Dershanede öğrenciler okullara göre kimya dersine karşı daha çok ilgi göstermektedirler.	84	50	36	21,4	24	14,3	18	10,7	6	3,6
6. Hem okulda hem de dershanede öğrenciler kimya dersini sadece Ö.S.S'ye yönelik olarak öğrenmek istemektedirler.	108	64,2	48	28,6	6	3,6	6	3,6	0	0
7. Dershanede verilen kaynak kimya kitapları okuldakinden daha zengin ve faydalıdır.	60	35,7	66	39,3	12	7,1	19	11,3	11	6,6

8. Dershanelerde okullara göre kimya öğretimiyle ilgili daha çok test soruları çözülmektedir.	156	92,9	12	7,1	0	0	0	0	0	0
9. Dershanedeki kimya dersleri okula göre daha eğlenceli ve verimli geçmektedir.	72	42,9	54	32,1	24	14,3	12	7,1	6	3,6
10. Dershanedeki kimya öğretiminde okula göre günlük hayatla daha az bağ kurulmaktadır.	48	28,6	48	28,6	30	17,8	24	14,3	18	10,7
11. Dershanedeki kimya öğretimi okuldaki kimya derslerinde daha başarılı olmamı sağlıyor.	72	42,9	48	28,6	18	10,7	18	10,7	12	7,1
12. Okuldaki kimya öğretiminde dershaneye kıyasla daha çok öğrenci merkezli öğretim teknikleri kullanılmaktadır.	42	25	72	42,9	23	13,7	25	14,8	6	3,6
13. Okulda kimya öğretimi yorum ve mantığa yönelik olarak yapılırken dershanede soru tipi ezberciliğine yönelik bir kimya öğretimi yapılmaktadır.	84	50	54	32,2	12	7,1	12	7,1	6	3,6
14. Dershanede kimya öğretimi yapılırken okula göre öğrenciye daha çok ilgi gösterilmektedir.	114	67,8	24	14,3	0	0	24	14,3	6	3,6
15. Okulda kimya öğretimi yapılırken ödev ve araştırma çalışmaları dershanedekine göre daha fazla yapılmaktadır.	84	50	54	32,2	6	3,6	12	7,1	12	7,1

Tablo 1’de görüldüğü gibi öğrencilerin %78,6’sı dershanedeki kimya eğitiminin okuldan daha kaliteli olduğu görüşüne tamamen veya kısmen katıldığını belirtirken %21,4’ü ise dershanedeki kimya eğitiminin okuldan daha kaliteli olduğuna katılmadıklarını veya hiç katılmadıklarını ifade etmektedirler. Bu durum, hem liseye hem de dershaneye devam eden öğrencilerin önemli bir bölümünün dershane eğitiminin okuldan daha kaliteli olduğuna inandıklarını göstermektedir.

Öğrencilerin %46,4’ü okuldaki kimya öğretiminin ÖSS’yi kazanmak için yeterli olduğunu öne sürerken %53,6’sı ise sadece okulda verilen kimya öğretiminin ÖSS’yi kazanmak için yeterli olmadığını belirtmektedirler. Öğrencilerin yarıdan fazlasının ÖSS’yi kazanmak için okulu yeterli görmemesi bu alanda bir boşluk olduğunu göstermektedir.

Kimya öğretiminin verimli bir şekilde yürütülebilmesinde önemli unsurlardan biri öğretim programı veya müfredattır. İhtiyaçlara cevap veremeyen bir müfredatın varlığı öğretimi olumsuz etkilemekte ve öğretmen ile öğrencilerin motivasyonlarını azaltmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %68’i okulda uygulanan kimya müfredatının dershanedekine göre daha kapsamlı olduğunu söylerken %28,5’i ise müfredatın dershaneye göre daha kapsamlı olmadığını öne sürmektedirler. Bu durum, liselerin 4 yıla yayılan geniş kapsamlı bir kimya müfredatı uygulaması, dershanelerin ise yaklaşık 1 yıllık kısa bir zaman diliminde ÖSS’ye hazırlık gibi bir işlev üstlenmesiyle ilgili olabilir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin yarısı dershanede kimya öğretiminin laboratuvar uygulamaları olmadan yapılmasının ÖSS’deki başarıyı etkilemediğini düşünmekte, %3,6’sı bu konuda fikir yürütmemekte ve geriye kalan %46,4’ü ise dershanede kimya öğretiminde laboratuvar kullanılmamasının ÖSS başarısını etkilediğini düşünmektedir.

“Dershanede öğrenciler okullara göre kimya dersine karşı daha çok ilgi göstermektedirler” görüşünde olan öğrenciler %71,4’lük büyük bir dilimi oluştururken bu görüşün aksini savunan öğrenciler sadece %14,3 dolaylarındadır. Bu yoğun ilgi, dershanenin öğrenciyi sadece ÖSS’ye yönelik hazırlama, ücret karşılığında kurs verme ve öğrencilerin bu sınavı kazanmak için sahip oldukları yüksek motivasyon gibi nedenlerle ilgili olabilir.

ÖSS, lise öğrencilerinin hayatında çok önemli bir yer tutmaktadır ve meslek seçimi büyük oranda bu sınava göre şekillenmektedir. Bu nedenle araştırmaya katılan öğrencilerin yaklaşık %93 gibi büyük orandaki bölümü hem okulda hem de

dershanede kimya dersini sadece ÖSS'ye yönelik olarak öğrenmek istedikleri görüşüne kısmen veya tamamen katıldıklarını ifade etmektedirler.

Dershaneler ticari amaçlı kuruluşlar olduğundan ve rekabet ortamı içinde bulduklarından öğrencilerin ÖSS'ye en iyi şekilde hazırlık yapmaları için bu amaca yönelik olarak çoğunlukla çeşitli ve zengin kaynaklar temin etmekte ve öğrencilerine sunmaktadır. Okullarda ise kaynak ders kitapları Bakanlık tarafından temin edilerek öğrencilere dağıtılmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %75'i dershanede verilen kaynak kimya kitaplarının okuldakinden daha zengin ve faydalı olduğunu düşünmektedirler. Buna bağlı olarak öğrencilerin tamamı dershanelerde okullara göre kimya öğretimiyle ilgili daha çok test soruları çözüldüğünü ifade etmektedirler.

Öğrencilerin %75'i dershanedeki kimya derslerinin okula göre daha eğlenceli ve verimli olduğunu ifade etmişlerdir. Yaklaşık %11'lik bir öğrenci grubu ise aksi yönde görüş bildirirken %14.3 lük bir kesim ise bu konuda fikirlerinin olmadığını ifade etmişlerdir. Bu durum, dershanedeki kimya derslerinin pratik, sonuca yönelik ve test sorusu çözümüne dayalı bir yöntemle öğretilmesinin sonucu olabilir.

“Dershanedeki kimya öğretiminde okula göre günlük hayatla daha az bağ kurulmaktadır.” görüşünü paylaşan öğrenciler %57,2'lik bir yüzdeyi temsil ederken bu görüşe karşı olan öğrenciler %25 dolaylarındadır. Dershanelerde genellikle hızlı ve daha çok sonuca yönelik bir çalışma yapıldığından okula göre günlük yaşamla daha az bağ kurulması doğaldır.

Dershanedeki kimya öğretiminin ÖSS'ye hazırlığın yanında okula destek ve takviye olduğu, hatta okuldaki kimya derslerinde daha başarılı olmayı sağladığı görüşünde birleşen öğrenciler %71,5 gibi büyük bir yüzdeyi oluştururken çekimser kalanlar %10.7 ve bu görüşe karşı çıkan öğrencilerin 17,8'lik bir yüzdelik dilimini oluşturması dershanenin okuldaki kimya öğretimini desteklediği sonucunu ortaya çıkarmaktadır.

Öğrencilerin %67,9'luk bölümü okuldaki kimya öğretiminde dershaneye göre daha fazla öğrenci merkezli öğretim yöntemlerinin kullanıldığını ifade ederken %18,4'lük bir kesim ise bu görüşün aksini savunmaktadır. Bu bulgu, dershanelerin kısa süreli, hızlı ve yoğun bir program uygulamaları nedeniyle okullara kıyasla öğretmen merkezli kimya öğretimini tercih etmeleriyle açıklanabilir.

Yaklaşık %82'lik bir öğrenci grubu dershanede soru tipi ezberciliğine dayalı bir kimya öğretimi yapıldığını ve okula kıyasla yorum ve mantığa dayalı bir kimya öğretiminin tercih edilmediğini öne sürmektedir. Dershane tarafından soru tipi

ezberciliğine dayanan kimya öğretimi yapılması her yıl ÖSS’de çıkan soru tiplerinin birbirine benzemesiyle ilgili olabilir.

“Dershane kimya öğretimi yapılırken okula göre öğrenciye daha çok ilgi gösterilmektedir.” diyen öğrenciler, araştırmaya katılan öğrencilerin yaklaşık 82’sini oluşturmaktadır. Bu durum, dershanelerin daha çok ticari ve rekabete dayalı kurum olmalarıyla ilişkili olabilir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin %82’si “Okulda kimya öğretimi yapılırken ödev ve araştırma çalışmaları dershanedekine göre daha fazla yapılmaktadır.” demekte ve yaklaşık %14’lük bir grup ise tersi yönde fikir beyan etmektedirler. Okullarda dershaneyle kıyasla biraz daha geniş zamana yayılan kimya öğretiminin yapılması, öğrencilerin ödev ve araştırma çalışmalarına kolayca yönlendirilmesine imkân vermektedir. Dershane ise bu tür durumların zaman açısından pek mümkün olmadığı görülmektedir.

Öğretmenlerle Yapılan Yarı Yapılandırılmış Görüşmelerden Elde Edilen Bulgular

Değerlendirme ölçeğindeki sorularla yarı yapılandırılmış görüşme soruları birbiriyle paralel olarak hazırlanarak iki veri türünün sonuçlarının uyuşup uyuşmadığının kontrolü amaçlanmıştır. Görüşmede öğretmenlerin belirttiği görüşlerin birkaçı tüm örneklemin görüşünü ortaya koyduğundan tırnak içerisinde doğrudan verilmektedir.

Soru 1) Okuldaki kimya eğitimi ile dershane kimya eğitiminin farklılıkları nelerdir?

Görüşmeye katılan öğretmenlerin tamamı okulların temel düzeyde kimya bilgileri ve kültürü veren, öğrencileri hayata hazırlayan; dershanelerin ise ÖSS’ye hazırlık amaçlı okuldaki kimya eğitimine destek ve katkı yapması gereken kurumlar olması gerektiğini vurgulamışlardır. Oysa, pratikte okul ve dershanelerin fonksiyonlarının birbirine karıştığı; okul ve dershane arasında koordinasyon bulunmadığını belirtmişlerdir. Bu konuda genel görüşü yansıtan öğretmenlerden birinin verdiği cevap “ Öğrencilerimizin büyük çoğunluğu tek hedef olarak ÖSS’yi kazanmak istediklerinden ve bu konuda büyük bir rekabet yaşandığından gerçek anlamda kimya öğrenmeyi bir zaman kaybı saymakta ve sadece ÖSS Kimya sorularını çözebilecek düzeyde bol test çözümüne dayalı bir kimya öğretimini istediklerini belirtmektedirler.” şeklindedir.

Soru 2) Okullarda kimya öğretimi yapılmasına rağmen öğrencilerin büyük ölçüde dersanelere yönelmesinin nedenleri nelerdir?

Bu soruya cevap veren öğretmenlerin önemli bir bölümü okul ve dersanelerin işlevlerinin farklı olduğunu; okullarda öğrencileri yaşama ve bir üst öğrenim kurumuna hazır hâle getirecek teorik ve uygulama bilgileri verildiği; dersanelerin ise sadece ÖSS'ye hazırlık yapan kurumlar olduğunu ileri sürmektedirler. Bu konuyla ilgili olarak öğretmenlerden birinin cevabı dikkat çekicidir: “ ÖSS bir sıralama ve yarış sınavı olduğuna göre bu sınava hazırlanmak için öğrencilerin dersanelere yönelmesi doğaldır; okulda, dersanelerde yapılan kimya öğretimini uygulamak okulların amaçlarıyla uyumsuzdur. Burada önemli olan her iki kurumun birbiriyle uyumlu ve birbirini destekleyen bir şekilde çalışmasıdır.”

Soru 3) Hem dersane hem de okula devam eden öğrencilerin bir bölümünün kimya dersinde başarısız olmasının nedenleri nelerdir?

Bu soruya cevap veren okul öğretmenlerinin önemli bir bölümü dersanelerde genellikle kimya öğretiminin soru çözümüne dayalı ve kavramların soru çözümleriyle anlatıldığı, bazı durumlarda bilimsel olmayan yöntemlerle yapıldığını öne sürmüşlerdir. Dersane öğretmenlerinin çoğu ise okullardan kavramsal öğrenme ve teorik alt yapı yönüyle zayıf olarak gelen öğrencilere yaklaşık 1 yıl gibi kısa bir sürede hem kavram hem de soru çözümüne dayalı, pratik bir eğitimin yapılmasının zorluğuna dikkat çekmişlerdir. Bu konuyla ilgili verilen cevapların bir kısmı şöyledir:

“..... Sadece test çözümüne dayalı ve belli kalıp ile soru tiplerinin ezberlendiği bir kimya öğretimi öğrencilerin yorum yapma, muhakeme yeteneğini kullanma ile araştırmacı ve eleştirel yaklaşım özelliklerini köreltmektedir.”

“..... “ Dershaneye gelen öğrencilerin bir bölümü kavramsal ve teorik düzeyde istenilen düzeyde olmadığından kavramsal öğretimi kısıtlı bir süre içinde yaparak test çözümüyle pekiştirmeye çalışıyorum, ancak bu bilgilerin uzun bir sürede hazmedilmesi gerekmektedir.”

Soru 4) “Okul ve dersanedeki kimya eğitiminin eksik yönleri nelerdir?” şeklindeki soruya cevap veren öğretmenler genel olarak Üniversite Seçme Sınavına (ÖSS) hazırlanan lise öğrencilerinin okullarda beklentilerinin tam olarak karşılanamaması nedeniyle dersanelere yöneldiği; dersanelerin ise sadece ÖSS kimya sorularını çözmeye yönelik test ağırlıklı, ticari kaygıların ön plana alındığı bir eğitim sistemini benimsemelerinin önemli eksik yönlerden olduğunu vurgulamışlardır.

“ Öğrenciler dershaneye gitmeden ÖSS’de başarılı olamayacaklarına inanıyorlar. Bu durum, bir şekilde okullarda bu konuda boşluk olduğunu gösterir. Ancak dershanelerdeki kimya öğretiminin de bilimsel temellere dayandığını söylemek çok zor.”

Soru 5) Okul ve dershane kimya öğretiminde karşılaştığımız problemler nelerdir?

Bu soruya cevap veren okul öğretmenlerinin genel olarak ortaöğretim okullarında uygulanan mevcut kimya müfredatının yeterli olmadığı, araç-gereç, laboratuvar imkânlarının ve uygulama yapacak fiziksel alanların yetersizliği, sınıfların kalabalık oluşu, öğrencilerin sadece Öğrenci Seçme Sınavı (ÖSS) odaklı çalışma yapmak istemeleri, kimya dersine ilgisiz kalmaları ve kaynak ders kitaplarının yetersiz oluşu gibi sorunları gündeme getirdikleri görülmektedir.

Dershane öğretmenleri ise okullardan gelen öğrencilerin bir bölümünde temel kimya altyapısının yetersiz oluşu, bu öğrencilere yaklaşık 1 yıl gibi kısa sürede sınava hazırlamanın zorluğu, ÖSS’ye hazırlık kaynak kitaplarının denetimden yoksun olması, çalışma şartlarının zorluğu, laboratuvar imkânlarının olmaması, başarı beklentilerinin çok yüksek olması gibi sorunları dile getirmektedir.

Bu konuyla ilgili bir dershane öğretmeni,“Dershaneye gelen öğrencilerin bir kısmı gördüğü kimya derslerini çoğunlukla unuttuğunu ve en baştan konuyu detaylı bir şekilde anlatmamızı talep ediyorlar. Bu durum asıl işlevimizin yerine getirilmesini zorlaştırıyor.” şeklinde konuşmaktadır. Yine bir diğer okul öğretmeni ise “ Öğrencilerin büyük bir bölümü ÖSS’de en çok soru çıkan kimya konularına ilgi duymakta ancak bu ilgi, kavramsal öğrenme ve deney yapma şeklinde değil sadece ÖSS’de bu konuyla ilgili çıkacak soruları yapacak düzeyde test tekniği kazanma şeklinde kendini göstermektedir.” ifadelerini kullanmaktadır.

Gözlemlerden Elde Edilen Bulgular

Okul ve Dershane Eğitiminde Kapsam Farklılığı

Kimya öğretiminde, laboratuvar uygulamalarının yeri oldukça önemli olmasına rağmen çoğu okulumuzda yetersizliklerden dolayı ya laboratuvar bulunmamakta, ya da etkin bir şekilde kullanılmamaktadır. Dershanelerde ise laboratuvar zaten bulunmamaktadır. Bu durumda, dershanelerde, istisnalar dışında, gerçekten kimya öğretiminin hedeflenmediği, sadece, sınavlarda ne kadar çok kimya sorusu en hızlı sürede çözülebilir, kaygısının güdüldüğü görülmektedir. Okullarda

ise kimya öğretiminin teorik kısmı işlenmekte ve laboratuvara çok fazla zaman ayrılmadığından öğrenciler konuları çok iyi anlamadan geçmektedirler. Ayrıca, çoğu okulda test tekniğine yönelik çalışmalar yapılmadığından öğrenciler için dershaneye gitmek kaçınılmaz olmaktadır.

Okullarda uygulanan öğretim programı (müfredat) bir bütünlük içinde öğrencilere sunulmaktadır. Dershanelerde ise geçmiş yıllarda hangi konulardan sınavda daha çok soru gelmişse o konular üzerinde daha çok durulmakta ve bazı durumlarda ise bir kısım konulardan soru gelmediği söylenerek konular geçiştirilmekte veya işlenmemektedir. Bu durum, çoğu dershanede konular işlenirken kapsam bütünlüğü kaygısının taşınmadığı anlamına gelmektedir. Dershanelerin amacı, bir bakıma kimya öğretimi yapmak değil, sınavlarda çıkacak kimya sorularının hangi yoldan olursa olsun en kısa sürede çözülmesi ve doğru yanıtın işaretlenmesidir. Bu mantıktan hareketle birtakım soru kalıpları öğrencilere sunulmakta ve bazı durumlarda hiç de bilimsel olmayan yöntemler öğrencilere süslenmiş bir şekilde verilmektedir. Öğrenci bu kalıptan bir soruya rastladığında hiç düşünmeden ezberlediği yöntemi uygulamakta ve belki de sorunun ne anlama geldiğiyle çok fazla ilgilenmemektedir. Bu durum, öğrencileri ezberciliğe sürüklemekte ve muhakeme yeteneklerinin körelmesine yol açmaktadır. Kimyadan bir örnek verecek olursak, kütlece % derişimi ve öz kütlesi verilen bir sulu çözeltinin molar derişiminin hesaplanmasıyla ilgili sorularda birçok ÖSS Kimya kitaplarında “ $M=10.d.n$ ” bağıntısı verilmekte ve bu tür soruların bu formülle çok hızlı bir şekilde çözülebileceği vurgulanmaktadır. Bu durumda öğrenciler, öz kütlesi ve kütlece % derişimi verilen bir çözeltinin molaritesi sorulduğunda hiç düşünmeden formülde yerine yazarak sonuca hızlı bir şekilde ulaşmakta ve doğru yanıtı bulmuş olmaktadır. Bu soruda belirtilen bir çözelti, gerçek hayatta nasıl hazırlanır?” diye sorulduğunda çoğu öğrenci buna cevap verememekte ve kâğıt üzerindeki çözümlerini hayata geçirememektedir. Kimya öğretiminde temel sorun, öğrenilen şeylerin günlük hayata uyarlanması ve belli bir düzeyde bilim ve teknoloji okuryazarlığının kazanılmasıdır. Günümüzde, maalesef, okullar ve dershanelerin büyük bölümü bu misyonu yerine getirmekten uzak bulunmaktadır.

Öğretim Süreciyle İlgili Farklılıklar

Okullardaki geleneksel programlar daha çok teorik bilgi aktarımına dayanmakta ve öğrencileri dar kalıplar içine hapsedmektedir. Eğer öğrenciler kimyadaki bilgilerin soyut olmadığını, aksine kendi yaşantılarıyla direkt olarak

ilişkisi olduğunu algıarlarsa, ona karşı ilgi ve tutumları artacağı için bu bilimi hissederek öğrenirler. Hatta, bu ilişkilendirme, öğrenmelerini kolaylaştırabilir (Ayas ve diğerleri, 1997).

Dershanelerde ise, istisnalar dışında, çoğunlukla günlük hayatla bağ kurulmadan ve düşünmeden problem çözme yolları öğrencilere öğretilmektedir. Âdeti bir bilgisayar programı gibi veriler yüklenmekte ve sonuç alınmaktadır. Ancak, aynı konu kapsamıyla ilgili kalıp dışı bir soru gündeme geldiğinde, birçok öğrenci bocalamakta ve ne yapacağını bilememektedir. Yıllarca dershaneye giden, çok çalışın ama sınavlarda baraj puanını bile geçememiş öğrencilerin çokluğu, okul ve dershanelerin öğretim süreçlerinin farklı olmakla birlikte sonuçta bu iki eğitim kurumunun bazı durumlarda başarılı bir performans sergileyemediklerini göstermektedir.

Ayrıca, okuldaki öğrenciler kimya dersinde işlenen konuları yüzeysel ve üstünkörü bir şekilde dinlemekte ve sadece not almak için uğraşmaktadırlar. Çoğu öğrenciler, konu dershane anlatılacağından can kulağıyla dinlememekte ve nasıl olsa dershane öğretim mantığını gütmektedirler. Oysa, dershane öğretmeni ile okul öğretmeni arasında çok büyük farklılıklar bulunmamaktadır. Öğrencilerin çoğunda bulunan bu şartlanmışlık örneği okuldan geçince yararlanmalarına engel olmaktadır. Öğretim sürecindeki farklı ölçme ve değerlendirme uygulamaları da öğrencilerin dershane yönelmesini hızlandırmaktadır. Son yıllara kadar okullarda daha çok bilgiye dayalı ve klasik tabir edilen yazılı sorularının sorulması, öğrencileri test tekniği bakımından yetersiz hâle getirmiş ve bu boşluğu çok iyi değerlendiren dershaneler öğrencilerine test ağırlıklı bir öğretim uygulayarak sonuca gitmişlerdir. Aslında, dershanelerin genelinde verilen eğitimde sınavda çıkması muhtemel kimya konuları özetlenmekte ve daha çok test sorusu ağırlıklı bir öğrenme gerçekleştirilmektedir. Dolayısıyla, öğrenci o konuyu önceden okulda iyi öğrenmemişse, dershane konunun özünü kavramadan birçok soru kalıbı görmekte ve bunlara ait çözümleri yine bir kalıp hâlinde ezberlemektedir. Bu durumda, birçok öğrenci, yıllarca dershaneye gitse bile bir türlü konunun özünü kavramadığından çıkan farklı tipteki sorular karşısında bocalamakta ve başarısız olmaktadır. Belirli tipteki problemlerin çözüm kalıplarının verilmesiyle ilgili tipik bir örnek aşağıdadır.

Atomun yapısıyla ilgili basit bir örnek ele alalım: -3 yüklü iyonunda 18 elektron bulduran bir X atomunun proton sayısı, nötron sayısından bir eksik ise bu atomun kütle numarası kaçtır?

Çözüm yöntemi 1:

${}^A_Z X^{-3}_{18}$ verildiğine göre;

iyon yükü + elektron sayısı = Atom numarası ve

Atom numarası + nötron sayısı = Kütle numarası

bağıntılarına göre atom simgesi üzerinde ardışık toplama yapılarak sonuç bulunur. Yani $(-3) + 18 = 15$ ve nötron sayısı proton sayısından 1 fazla ise nötron sayısı 16 olur. Atom numarası ile nötron sayısı toplamı kütle numarasını verir. Bu durumda,

Kütle numarası= $15+16=31$ olarak bulunur.

Çözüm Yöntemi 2 : -3 yüklü iyonunda (dışarıdan 3 elektron alarak) 18 elektronu varsa, X atomunun dışarıdan 3 elektron almamış hali, yani, nötr (yüksüz) haldeki elektron sayısı 15 olur. Nötr halde proton sayısı elektron sayısına eşittir. Proton sayısı, nötron sayısından 1 eksik ise nötron sayısı 16 olur. Kütle numarası, proton ve nötron sayıları toplamı olduğuna göre, Kütle numarası= $15+16=31$ olarak bulunur.

Yukarıdaki çözüm yöntemlerine bakıldığında her ikisi de bizi doğru sonuca götürmektedir. Birinci yöntemde önceden öğrenilen bir çözüm kalıbı fazla düşünmeden uygulanmakta ve sonuca gidilmektedir. İkinci çözümde biraz daha düşünülerek ve neyin ne olduğunun farkına varılarak problem çözülmektedir. Birinci çözüm yöntemi sembol üzerinde işlem yapılabilirdi için daha hızlı olduğundan dersanelerde önerilebilmektedir. Konunun özünü kavramış bir öğrenci için problemi birinci yöntemle çözmenin sakıncası olmadığı düşünülebilir. Ancak, konuyu çok iyi bilmeyen bir öğrencinin ezberlediği 1. yöntem kalıbıyla soruyu çözmesi ve bu sorudan tam puan alması ölçme ve değerlendirme yönüyle bile kaygı vericidir. 1. yöntemde fazlaca bir muhakeme yürütülmeden ardışık toplama adı verilen bir basit yöntem önerilmekte ve öğrenciyi düşünce tembelliğine götürmektedir.

Günümüzde öğrencilerin okul başarısızlıkları her geçen gün daha da büyüyen bir sorun hâline gelmektedir. Özellikle öğretim yılı sonunda hemen herkes, okullardaki başarısızlık konusunda birbirini suçlamaktadır. Şu ya da bu şekilde öğrenci başarısızlığı, eğitime yapılan harcamaların önemli bir bölümünün boşa gitmesine sebep olurken toplumun istediği insan gücünün yetişmeyeceği endişesini kuvvetlendirmektedir. Bu açıdan ele alındığında sorunun sadece eğitimi ilgilendiren

bir husus olmaktan ziyade, çok daha geniş boyutlara sahip olduğu gözlemlenmektedir (Küçükahmet, 1997).

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Üniversite Seçme Sınavına (ÖSS) hazırlanan lise öğrencileri ile Orta Öğretim Kurumları Geçiş Sistemine (OGS) hazırlanan ilköğretim öğrencilerinin sınavlara hazırlıklı ile ilgili beklentilerinin tam olarak karşılanmaması nedeniyle bu beklenti üst düzeyde karşılamak için dershanelere yöneldiği görülmektedir. Dershaneleri illegal kurumlar gibi görüp karalamak yerine, daha akılcı çözümlerle hem okulları ve hem de dershaneleri iyileştirme çalışmaları yapılabilir. Örneğin, okullarda öğrenci beklentilerinin karşılanıp karşılanmadığını en objektif şekilde ölçen ve öğrencilerin kendi okullarını değerlendirebileceği anketler veya bilimsel değerlendirme ölçekleri geliştirilerek bu anketlere öğrenci, veli ve okulla ilişkili tüm sivil toplum kuruluşlarının katılımı sağlanabilir. Bu anketler, her dönemin sonunda, her bir ders için ayrı ayrı yapılarak sonuçları şeffaf bir şekilde herkese duyurulabilir. Ortaya çıkan sonuçlar ciddi şekilde değerlendirilerek okul idaresi, zümre öğretmenleri, veliler, okul aile birlikleri ve okulla ilgili tüm sivil toplum örgütleri üzerlerine düşen görevleri ciddiyetle ve önemle yerine getirmek için gayret gösterebilir. Bu sonuçlara göre pedagojik açıdan veya alan bilgisi yetersiz öğretmenler acilen hizmet içi eğitim seminer ve kurslarına alınarak yetersiz kaldıkları konuların giderilmesine çalışılabilir. Bu değerlendirme sonuçları, okul idaresinin tüm sicil veya özlük notlarını etkileyecek mahiyette olabilir ve gerekirse öğretmenlik görevini layıkıyla yerine getiremeyenler başka kamu kurumlarına yönlendirilebilir.

Dershanelerinde çok ciddi bir şekilde denetlenerek ve kapasitelerinin artırılarak özel okullara dönüştürülmesi sağlanabilir. Böylelikle, hem dev bir sektör ve çalışanları mağdur edilmemiş ve eğitime kazandırılmış olacak hem de eğitime büyük bir özel sektör eklenmiş olacak, böylece rekabetin artmasıyla birlikte eğitimde kalite yükselmiş olacaktır. Çok iyi eğitim ve öğretim için rekabet edebilen, çağdaş yapıdaki özel okullar, dershanelere olan ilgiyi azaltacak ve öğrenciler, okullarda hem konuların özünü öğrenip hem de test tekniğiyle ilgili çalışmalar yaptıklarından dershaneye gitme gereği çok fazla duymayacaklardır. Nitekim, gerçekten eğitimi düşünen ve para kazanma isteğini ikinci plana itebilen dershane kurucularının yavaş yavaş özel okullar açmaya başladığı ve bu alanda rekabet ettikleri görülmektedir. Özel okul açma bürokrasisinin azaltılması, bu alanda akılcı

teşviklerin yapılması ve özel sektörün özendirilmesi, ancak, kalitesinin yüksek olması konusunda gösterilecek duyarlılık, birçok gerçek eğitimciyi dershanecilikten özel okullara doğru yönlendirecektir.

Kaynaklar

- Ayas, A., Çepni, S., Johnson, D., ve diğerleri. (1997). *Kimya Öğretimi*, YÖK/Dünya Bankası, Millî Eğitimi Geliştirme Projesi, Hizmet Öncesi Öğretmen Eğitimi, Ankara.
- Ayoubi, Z., Boujaoude, S. (2006). A profile of pre-college chemistry teaching in beirut, *Eurasia Journal Of Mathematics, Science And Technology Education*, 2(3), 124–143.
- Hasanoğlu, Y., Ceyhun, İ. ve Karagölge, Z. (2002). Ağrı ilinde Kimya öğretiminin Değerlendirilmesi. *V. Ulusal Fen Bilimleri Eğitimi Kongresi'ne Sunulmuş Bildiri*.
- İzci, E., Özden, M., ve Tekin, A. (2006). Yeni Fen ve Teknoloji öğretim programının değerlendirilmesi (Adıyaman İli Örneği). *XV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi'nde Sunulmuş Bildiri*.
- Kara, A., Özden, M., (2005). Ortaöğretim öğrencilerinin Kimya dersine ilişkin tutumları. *XIV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi'ne Sunulmuş Bildiri*.
- Kara, A., (2004). *Yabancı dil dersinde duyuşsal boyut ağırlıklı bir programın öğrencilerin ilgi ve meraklarına etkisi*, Eğitimde Çağdaş Yaklaşımlar, Özel Okullar Birliği Yayınları, İstanbul: Birmat Matbaacılık.
- Küçükahmet, L. (1997). *Eğitim programları ve öğretim: Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Mc.Millan, J.H. and Schumacher, S. (2006) *Research in education: Evidence-based inquiry (Sixth Edition)*. Pearson, London.
- Morgil, İ. Yücel, A.S. ve Ersan, M. (2000), Öğretmen algılamalarına göre lise kimya öğretiminde karşılaşılan güçlüklerinin değerlendirilmesi. *4.Ulusal Fen Bilimleri Eğitimi Kongresi'ne Sunulmuş Bildiri*.
- Özden, M. ve Tekin, A. (2006). Türk Fen ve Teknoloji eğitimiyle ilgili sorunlar. *VII. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi'nde Sunulmuş Bildiri*.

- Özden, M., Kara, A. (2006). 8. ve 10. Sınıf öğrencilerinin kimya dersine ilişkin tutumları, *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11, 1–14.
- Özden, M. (2007). Kimya öğretmenlerinin Kimya öğretiminde karşılaştıkları sorunların nitel ve nicel yönden değerlendirilmesi: Adıyaman ve Malatya illeri örneği. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(2),40–53.
- Üce, M., Özkaya, A.R.ve Şahin, M.(2000). Kimya Eğitimi, *4.Ulusal Fen Bilimleri Eğitimi Kongresi'ne Sunulmuş Bildiri*.

Summary

COMPARISON OF TWO DIFFERENT CHEMISTRY INSTRUCTION GIVEN IN STATE SCHOOLS AND PRIVATE PREPARATORY COURSES*

Mustafa ÖZDEN**

Introduction

People have been tried to understand their living world in terms of various dimensions and have made some efforts to control many variables in life. These efforts appeared in the form of defining the nature and activities trying to explain events in the nature. The significance of science increases with understanding the importance of information and accelerating of the scientific or technological improvements. Thus, science and technology literacy has been very important for societies.

Educational institutions are the structures providing to change or develop the human behaviors as expected. During the secondary education, problems coming from the turbulence of adolescences, affect the students' behaviors towards school and lessons in a large degree. The secondary education foundations have an important position in the development of human personality. In this meaning; knowledge, skills, manner of conduct and standard of judgments giving from high schools, have importance in human being education. The student behaviors towards lessons being affected from adolescence are also quite effective in learning concepts, changing or developing, skills, manner of conduct and standard of judgments.

National and international indicators show that there is a big inadequacy in chemistry education in Turkey as compared to other countries. This important problem affects the young students' structure of thinking perspective and

* Bu çalışma, VII. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresinde bildiri olarak sunulmuştur.

Address for correspondence: **Doç. Dr., Adıyaman Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, Fen.Bil.Eğit. Ana Bilim Dalı, mozden@adiyaman.edu.tr

perceptions of nature in a wrong way. The problems in chemistry education will block creative and critical thinking, curiosity and positive attitudes towards nature.

Chemistry teachers' problems can be concluded as insufficiency of the practical part of chemistry education gained in during university chemistry education to perform practical works in secondary schools chemistry class or laboratory, inadequacy of National Curriculum of Chemistry for an effective chemistry education, the lack or deficiency of materials, equipment, physical area and laboratory opportunities, the huge numbers of the students in the class, the informational education orienting students towards only central exam (ÖSS) achievement, insufficiency of chemistry textbooks and apathy of students toward chemistry (Özden, 2007).

The aim of school chemistry education is to give basic chemistry culture and emphasize the relation between chemistry and daily-life for understanding and interpreting scientific or technological development. On the other hand, the aim of courses is to supply for school education and preparing students for exams. However, present situation is far away from this (Özden ve Tekin, 2006).

In the schools, the laboratory activities making chemistry concrete and easily applicable components to our daily lives are insufficient today. In the courses, the students don't have the basic logic of chemistry, but, memorize some question form for exams. The lessons in the courses usually have question-based chemistry curriculum. Briefly, schools and courses in our education system don't have real function for chemistry education. They also do not complete and support each other (Özden ve Kara, 2006).

The purpose of this study was to compare the chemistry teaching in schools and preparatory courses for university entrance examination.

Method

Qualitative and quantitative research techniques were used together in this study (combined approach, McMillan, J.H. and Schumacher, S, 2006). The quantitative part of the research was descriptive study and the qualitative part of the study based on interviews and observations. The questionnaire with 15 items based on experts' views and literature knowledge was applied to 168 students enrolled in both schools and preparatory courses in Malatya. Besides this, interviews were conducted to 5 chemistry teachers from schools and another 5 chemistry teachers from courses and these teachers' lessons were observed during in-class activities.

The data were collected by the way of interviews, observations and the questionnaire. It was tried to determine the students' and teachers' comparisons and evaluations for high schools and private preparatory courses in this study.

Findings and Discussions

The result of this study is that the students are obliged to prepare University Entrance Examination but the state schools are not ready to prepare students satisfactorily. For this reason, the students tended to the private preparatory courses because the aim of such courses is only to prepare students for University Entrance Examination (ÖSS) but there are some deficiencies for these courses and state schools. In short, the state schools and private preparatory courses can not accomplish their real mission and they do not support each other.